

τρόπων σου, διὰ νὰ μὴ αὐξάνωσιν αἱ λύπαι των· ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι οὐδὲν ποταπώτερον παρὰ τὸ νὰ δεικνύῃ τις ὑπερηράνειαν πρὸς ὅσους ὑπόκεινται εἰς αὐτόν. Ἡ εὐγενὴς κυρία πρέπει νὰ ἀγνοῇ τὰς τραχείας λέξεις. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία εἶναι ἐναντίον τῆς φυσικῆς ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων, πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ γλυκαίνωμεν αὐτήν. Ἡμποροῦμεν νὰ ἀπαιτῶμεν τοὺς ὑπηρετάς ἀνευ σφάλματος, ἡμεῖς οὔτινες καθημερινῶς τοῖς δεικνύομεν σφάλματα; Ὅθεν ἂς ὑποφέρωμεν τὰ ἐλαττώματά των μὲ ὑπομονήν, καὶ ἂς προσπαθῶμεν νὰ καλῆτερεύωμεν αὐτοὺς διὰ τοῦ παραδείγματός μας. Ὅταν θυμόνης ἐμπροσθεν τῶν ὑπηρετῶν σου, ὁποῖον παράδειγμα τοῖς δίδεις; Διορθώσου λοιπὸν ἡ ἰδία διὰ νὰ ἔχῃς δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττῃς αὐτούς.

Δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς μὲ τοὺς ὑπηρετάς σου ἀναικίον οἰκειότητα, χρεώστες ὅμως νὰ τοὺς βοηθῇς, νὰ τοὺς συμβουλευῇς καὶ νὰ τοὺς εὐεργετῇς ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς σου καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

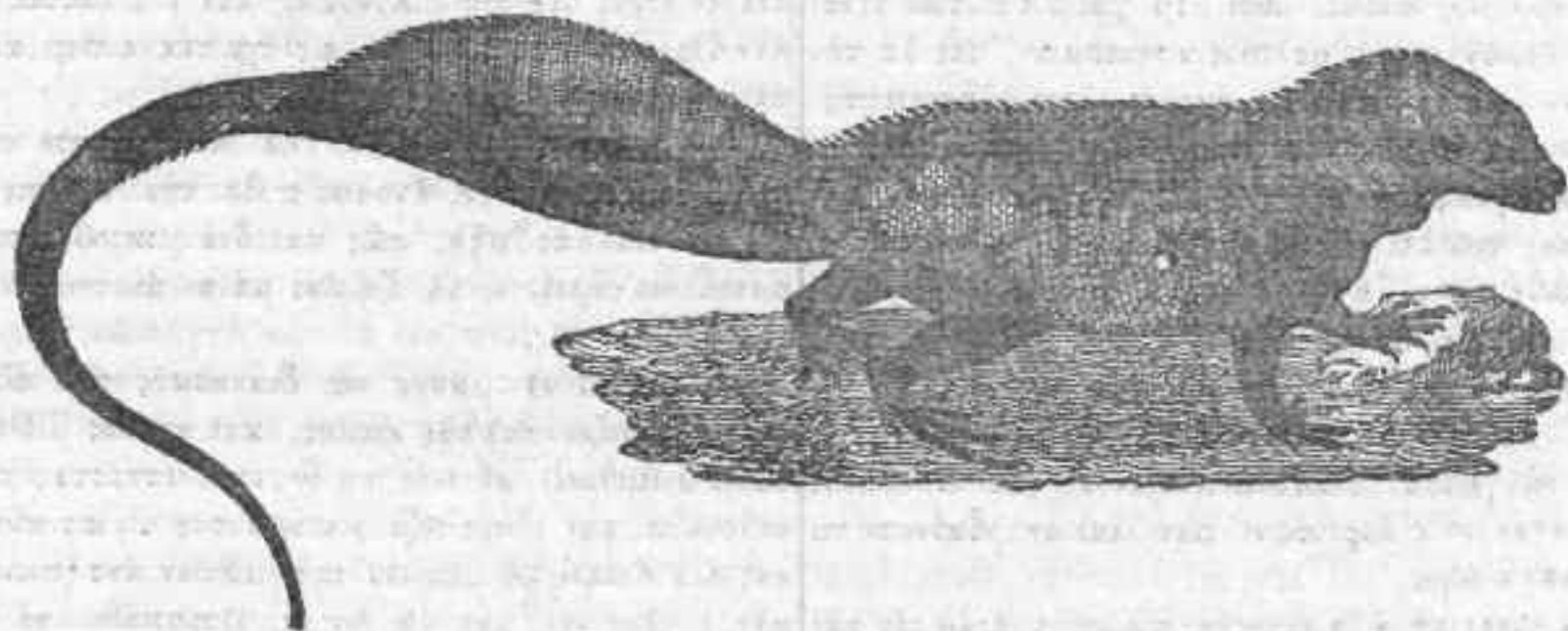
τικειμένου τούτου, ἐξ οὗ κρέμαται κατὰ μέγαν μέρος εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ἡ εὐτυχία τῶν γυναικῶν. Ὑγίαινε, φιλτάτη μου, σὲ ἀσπάζομαι τρυφερώτατα.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐπὶ E. M.

ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΣ.

—οοο—

Ὁ βασιλίσκος τῶν ἀρχαίων ἦτο χιμαίρειόν τι τέρας, ὡς οἱ δράκοντες τῶν παραμυθίων τὰ ὅποια διηγούνται πρὸς ἡμᾶς αἱ παραμάναι ὅταν εἰμεθα νήπια, παραδόξους καὶ ὑπερανθρωπίνους δυνάμεις ἔχων. Εἶχε πύρινα καὶ ἰοδόλα βλέμματα, τὰ ὅποια ἅμα πίπταντα ἐπὶ σοῦ σὲ κατέφλεγον, καὶ ἐπιπτες καὶ σὺ κεραυνόπληκτος καὶ νεκρός. Οὕτω καὶ

Βασιλίσκος.

Πρέπει νὰ ἔχη τις ἐξουσίαν εἰς τὴν οἰκίαν του πλὴν γλυκειάν καὶ προστατευτικὴν. Δὲν πρέπει νὰ ἀπειλῇ συχνάκις τὸν ὑπηρετὴν ὅτι θὰ τὸν διώξῃ· ἀλλέως αἱ ἀπειλαί σου θὰ περιφρονῶνται. Δὲν πρέπει δὲ νὰ μεταχειρίζεται εὐκόλως τὴν βίαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστιανισμός καὶ ἡ φιλάνθρωπία σοὶ διδάσκουν τὴν ἐπιείκειαν. Ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ ζέσις τῆς νεότητος, ἠνωμένοι μὲ τὴν ἐσφαλμένην ἰδέαν, τὴν ὁποίαν συχνάκις λαμβάνουν αἱ γυναῖκες περὶ τῆς δυνάμεως των, κάμνει αὐτὰς νὰ θεωρῶσι τοὺς ὑπηρετάς ὡς ὄντα ἄλλης φύσεως. Μὴ πίπτῃς ὅμως καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, καὶ μὴ λαμβάνῃς εὐχαρίστησιν ἀκούουσα τὰς κολακείας τῶν ὅσων σὲ ὑπηρετοῦν. Ταιουτοτρόπως ἤθελον σὲ διοικεῖ αὐτοί. Διὰ νὰ ἀποφεύγῃς δὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἡμποροῦν νὰ σοὶ προσενῶσιν αἱ κολακείαι αὐτῶν, συλλογίζου ὅτι εἶναι ἄνθρωποι πληρωμένοι διὰ νὰ ὑπηρετῶσι τὰς ἀδυναμίας καὶ τὴν ὑπερηράνειάν σου.

Πλὴν ἡ ἐπιστολή μου ἤδη ἐξετάθη πολὺ, καὶ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σοὶ προσθέσω καὶ τὰς τελευταίας φρονίμους συμβουλὰς τῆς κυρίας Σαιν-λαμβέρ, ἀλλοτε λοιπὸν θὰ σοὶ γράψω καὶ ἄλλα περὶ τοῦ ἀν-

ὁ δράκων ἐνὸς παραμυθίου μὲ τὸ ὅποion μὲ ἀπεκοίμιζεν ἡ μάμμη μου, ἐμύζα μακρὰν καπνοσύριγγα εἰς τῆς ὁποίας τὸν ἀχανῆ λουλὸν συνεχώνευσεν δι' ἐνὸς μάνου ροφήματος δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσας χιλιάδας ἀνθρώπων ὁμοῦ μὲ τὰς οἰκίας των.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, πολυμήχανος φύσει καὶ διὰ τῶν πονηριῶν του καταδαμάζων καὶ τὰ ἰσχυρότερα τῶν θηρίων, τί νομίζετε ἐσορίσθη διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐκ τῶν ἰοδόλων βλεμμάτων τοῦ βασιλίσκου θάνατον; Ἐβαλε πρὸ αὐτοῦ κάτοπτρον, εἰς τὸ ὅποion ἅμα βλέπων τὴν ἰδίαν μορφήν ὁ καλὸς σου βασιλίσκος ἀπελιθοῦτο· διότι ἡ δύναμις τοῦ ἰοῦ ἀντανάκλωμένη ἐπέστρεφε κατὰ τοῦ θηρίου καὶ ἐκεραυνοδόλει αὐτό.

Ἀλλὰ πόθεν ἐγεννᾶτο τὸ τρομερὸν τοῦτο θηρίον; ποῖος ὁ πατήρ καὶ ποία ἡ μήτηρ;

Πατέρα καὶ μητέρα εἶχεν ἕνα· ὁ δὲ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς γονεὺς ἦταν ἐν ὧν, ὅχι ὧν ὄρνιθος, διότι τότε θὰ εἶχε δύο γονεῖς, ἀλλὰ ὧν ἀλέκτορος ἦτοι πετεινοῦ. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ πετεινοὶ ἐτίκτον κατὰ τοὺς μακκρίους ἐκείνους αἰῶνας, καὶ ὅτι ἐτίκτον ὡς βασιλίσκους μόνον προάγοντα.

Ἦκουσα ποτὲ τινα ἐρωτῶντα εἰν ὑπάρχωσι

καὶ σήμερον βασιλίσκοι. — Οἱ βασιλίσκοι, ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτηθεὶς, ἦσαν, φίλε μου, ὀκτάποδες· ἐπειδὴ δὲ ὀκτάποδα ζῶα δὲν εὐρίσκονται πλέον, ἐκτός μόνον τῶν θηλασίων ὀκταποδίων, ἐξέλιπον καὶ οἱ βασιλίσκοι. — Λάθος ἔχετε, κύριε, υπέλαβε τρίτος τις χωρικός. Ἐάν δὲν σῶζονται ὀκτάποδες βασιλίσκοι, σῶζονται ὅμως πολλοὶ δίποδες, καὶ τούτους εὐρίσκετε εὐκόλως εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι διόλου, τὴν τάξιν τῶν . . . λογισμάτων.

Καὶ ταῦτα μὲν ὀρκίζομαι ὅτι ἤκουσα· ἐγὼ ὅμως βεβαιῶ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ σήμερον ζῶα ὀνομαζόμενα βασιλίσκοι· εἶναι δὲ δύο εἶδων.

Τὸ πρῶτον εἶδος ἐξοικονίζεται ἀπὸ τὸ παρακαίμενον ξυλογράφημα, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰς νήσους Ἀμβροίνην καὶ Ἰάβην, κειμένας τὴν μὲν κατὰ τὸ ἀρχιπέλαγος τῆς Μελαισίας, τὴν δὲ κατὰ τὸ τῆς Σύνδης. Διαιτῶνται δὲ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ τρέφονται ἐκ τῶν καρπῶν τῶν δένδρων εἰς ἃ εὐχερῶς ἀναβαίνουν. Τὸ χρώμα αὐτῶν εἶναι ὑποπράσινον μετὰ μελαίνων γραμμῶν, εἰς δὲ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ πλευρὰ ἔχουσι λευκὰ στίγματα. Ἐχουσι δὲ μέγεθος τεσσάρων γαλλικῶν ποδῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς οὐρᾶς, τρεῖς οὗτος μακροτέρας τοῦ λοιποῦ σώματος.

Καθὼς οὕτε κατὰ τὸ σῶμα, ἐπίσης οὕτε κατὰ τὰς διαθέσεις οἱ βασιλίσκοι οὗτοι ὁμοιάζουσι τοῖς ἀρχαίοις· διότι εἶναι ἡμεροὶ, καὶ τὸ κρέας ἔχουσι γλυκὺ καὶ προσομοιάζον τὸ τῆς δορκάδος· διὸ καὶ τρώγουσιν αὐτὸ οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων νήσων.

Τὸ ἕτερον εἶδος τῶν βασιλίσκων παρεμφέρει πρὸς τὰς σαύρας καὶ λέγεται ἀμφίδιον. Πατρίδα ἔχουσιν οὗτοι τὴν Ἀμερικὴν, σῶμα φοιιδωτὸν καὶ κέρκον ὡσαύτως μακράν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχω, ἐγὼ ὁ γράφων, ἱκανὰς εἰδήσεις, ἀρκοῦμαι μόνον εἰς τὸ νὰ τοὺς καταδείξω.

σαρος. Καθὰ οὗτος λέγει ἐν προοίμῳ, σκοπὸς τῆς μεταφράσεως ὑπάρχει τὸ νὰ δειχθῇ καὶ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἶναι αὐτὴ ἐκείνη ἡ τῶν Ἀποστόλων, διατηρηθεῖσα ἀναλλοίωτος καὶ ἀπαραχάρακτος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὅτι ἀξιόλογος ἡ ἰδέα τοῦ μεταφραστοῦ καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἐπέτυχε θαυμασίως, ἀπόδειξιν ἔχομεν τὰς κρίσεις πολλῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων περὶ τοῦ πονήματος τούτου (*). Ὅπως ὀφείλομεν, ἀνιχνεύοντες τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐπὶ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ δουλείας, καὶ καθιστάνοντες γνωστὰς τὰς ἀρετὰς δι' ὧν ἔσωσε τὸν ἴδιον ἐθνισμόν, νὰ στηλιτεύσωμεν τὸ ἐσφαλμένον ἢ τὸ ἐπιβουλὸν τῶν περὶ ἡμῶν ἰδεῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, οὕτως ὀφείλομεν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἐξελέγχωμεν τὴν συκοφαντίαν καὶ νὰ καταστρέφωμεν τὴν παράλογον καὶ ἀνυποστήρικτον δόξαν ὅτι ἡμεῖς παρεκκλίνομεν τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ἐχάραξαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ αἱ ἐπτὰ Σύνοδοι. Χρέος ἔχομεν ν' ἀποδεικνύωμεν ὅτι κεινοτομίαν περὶ τὰ δόγματα οὐδεμίαν ἡμεῖς κατειργάσθημεν, φέροντες ἐξαιρέτως εἰς μαρτυρίαν αὐτὴν τὴν ὁμόθυμον καὶ κατὰ πάντα σύμφωνον πίστιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις καὶ τοι εἰς πολλάς πολιτικὰς διαιρέσεις κεχωρισμένη, προσδίδει ὅμως ἀναλλοιώτως τὰ αὐτά.

Τοιαῦται ἐν γένει καὶ αἱ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων παρατηρήσεις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. Ποτετσάρου δημοσιευθείσης κατηχήσεως. Ἡ Clerical Journal πρὸ πάντων δι' ἐκτενεστέρου ἄρθρου ἐκθειάζει τὴν ἰδέαν τοῦ μεταφραστοῦ, α καθόσον, λέγει, τὰ περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας γινώσκομεν ὀλίγον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ πληροφοριῶν καὶ διηγήσεων περιηγητῶν, αἵτινες ἢ εἶναι ἀτελεῖς, ἢ μεροληπτικαὶ ἢ ἐπιπόλαιαι. Ἡ Ῥώμη, προσθέτει, ὀνομάζει, ταύτην σχισματικὴν, ὡς καὶ τὴν ἡμετέραν αἵρετικὴν. Καὶ ὅμως ἡ θρησκευτικὴ ὁμολογία ἡ ἐπὶ πολλάς ἑκατονταετηρίδας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀποστόλων αὐτῶν, διασπαρεῖσα εἰς τοσαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔθνη, καὶ ὁπαδοὺς ἔχουσα τοιοῦτους καὶ τηλικούτους συγγραφεῖς καὶ ἁγίους καὶ μάρτυρας, ἡ ἀντιστάσα εἰς τὴν τρομερὰν τῶν Μωαμεθανῶν τυραννίαν καὶ ἀποσοδήσασα τὰς πολιτικὰς ἐπιρροὰς, ἡ παραδεχομένη ὡς θεμέλιον αὐτῆς τὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Νικαίας καὶ τοῦ Ἀθανασίου σύμβολα, καὶ τὰς παραδόσεις αὐτῆς ἔλκουσα ἀπὸ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων, εἶναι ἀξία τῆς προσοχῆς ἡμῶν. »

α Αἱ ἡμέραι, προσθέτει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς καταδεικνύουσα τὴν συγγένειαν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς τῶν Διαμαρτυρομένων θρησκείας, τῆς Μωαμεθανικῆς πλάνης εἶναι μεμετρημένα, οἱ δὲ κυβερνῶντες τὴν

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—*—*—

The Orthodox doctrine of the apostolic Eastern church ; or, a compendium of christian theology. Translated from the Greek. To which is prefixed, an historical and explanatory essay on general catechism; and appended, a treatise on Melehisedec. — London, 1857, ἡτοι· α Ὁρθόδοξος διδασκαλία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ σύνοψις τῆς Χριστιανικῆς θεολογίας. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἥς προηγείται μὲν ἱστορικὸν καὶ ἐξηγηματικὸν δοκίμιον περὶ τῆς γενικῆς κατηχήσεως, ἔπειτα δὲ πραγματεία περὶ Μελεχισδέκ. Ἐν Λονδίνῳ, 1857.

Τῆς μεταφράσεως ταύτης τὸ πρωτότυπον εἶναι ἡ γνωστὴ Κατήχησις τοῦ Πλάτωνος μετὰ τῶν ὑπὸ Κοραῆ προταχθέντων προλεγόμενων. Μεταφραστὴς δὲ εἶναι ὁ ἐν Μαγχεστρίᾳ ὁμογενὴς Κ. Γ. Ποτέσ-

(*) Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα ἐκείνων τὰς ὑποίας ἡμεῖς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν· — The Clerical Journal. — The British Banner. — The Journal of Sacred Literature and Biblical Record. — Manchester Examiner and Times. — The Watchman and Wesleyan Advertiser.